

QUÊ HƯƠNG XA VẠN DẶM

Bài của **Cao Nguyên**

Tối nay thứ sáu, sau khi com nước, tôi ngồi xem TV cùng với gia đình tại phòng khách. Sau một tuần “đi cà”, tôi muốn nghỉ xả hơi để sống với không khí gia đình.

Tối nay TV đài 13 chiếu đoạn cuối của phim The Longest Day vì phim này khá dài (liên tục khoảng 3 tiếng) nên đài 13 chia ra chiếu trong hai đêm, đêm qua và đêm nay. Đêm nay phim chiếu từ đoạn những chiến hạm Mỹ, bắt đầu tấn công và đổ bộ lên bờ biển Normandie vào ngày 6-6 và khởi đầu cuộc giải phóng nước Pháp cùng Âu châu khỏi sự thống trị của Đức quốc Xã. Phim thuộc loại lịch sử, dàn cảnh công phu và gồm nhiều tài tử danh tiếng, nên xem thấy thích thú.

Cốt chuyện phim The Longest Day lấy từ một cuốn sách đã bán chạy nhưt — best seller — ghi lại những sự kiện hay giai thoại có thực, do tác giả cuốn sách là Cornelius Ryan đã dày công tra khảo tài liệu lịch sử thế chiến thứ hai, của cả hai phe, Đồng Minh lẫn Đức.

Kỹ nghệ điện ảnh Hollywood vẫn thường làm như vậy, lấy nội dung những cuốn sách best sellers để quay thành những cuốn phim ăn khách khác. Love Story là một trong những thí dụ khác.

Tôi xin tạm mở ngoặc, tôi viết đến đây, vợ tôi đến hỏi tôi viết gì đó và xin được đọc. Đọc đến đoạn Love Story, bà xã ôm bụng cười một lúc mới nói được :

— “Ông ơi, con cái đã lớn hết rồi (đứa lớn nhất được 25) ông còn nhớ đến giai đoạn yêu đương khi chúng ta cùng nhau xem phim này (Love Story) ở rạp Rex, Sài Gòn hay sao ? Con cái đã lớn hết rồi, không lo dựng vợ gả chồng cho chúng, ở đó lo nhớ chuyện yêu đương lắm lắm ?”

Tôi chống chế :

— “Anh đang nhớ đến đoạn cuối của cuốn phim, câu kết — Love is not to say I am sorry — đó chứ !”.

Bà xã chịu quá, nói dả lả :

— “Sáng mai, nhớ đưa “người ta” đi chợ mua đồ ăn đó, nếu không cha con ông ăn cơm với nước tương, ráng chịu !” Tôi xin đóng ngoặc.

Sáng thứ bảy, tuân theo “Lệnh bà xã”, khoảng 10 giờ, tôi lái xe đưa bà xã ra vùng chợ VN trong little Sài Gòn để mua thức ăn cùng mượn vài cuốn phim Video loại chưởng.

Trước tiên, tôi lái xe đến khu nhà hàng Đồng Khánh, nơi có trụ sở tuần báo Lĩnh, để lấy một vài tờ báo VN (biểu không) cùng là mượn vài cuốn phim video (mỗi cuốn là 1 đồng một ngày).

Tôi chợt thấy một chiếc xe vừa lui ra, định lái vào chỗ đậu đó nhưng một chiếc xe khác, chủ vẫn còn tỉnh “chôm chia”, chạy ngược chiều thật nhanh, chiếm mất chỗ đậu rồi.

Tôi đành lái xe đậu dọc theo khúc đường vắng gần khu này. Sau khi lấy báo, mượn phim xong, tôi lái đến khu chợ VN, mang những tên hiệu Taiwan hay ngoại quốc xa lạ. Thôi thì tài tử giai nhân dập dìu, những tà áo dài thướt tha cũng những kiểu áo phụ nữ thời trang hay những kiểu tóc hiện đại “dựng đứng như rêu tre”.

Tôi có cảm giác là “minh về thăm lại quê hương, nếu không có bảng tên đường Bolsa Avenue nằm ở góc đường !

Đi chợ xong, chúng tôi về nhà, vợ tôi lo nấu nướng, tôi kiểm lại hai đứa nhỏ, học High School, xem chúng đã làm home work hay chưa ? Sau khi đọc xong được một bài báo, tôi bắt chước áp dụng châm ngôn “No homework, no TV”. Bài báo thuật về hiện tượng trẻ em VN hay Á châu vẫn thường học trội hơn những trẻ em Mỹ khác. Nhiều nhà học giả nghiên cứu, điều tra xem tại sao có việc này, và

thuật lại một số chủ trương của những gia đình người Á Châu về vấn đề học hành của con cái. Một là việc học hành, đỗ đạt là con đường tiến thân của con trẻ sau này. Hai là “No homework, no TV”, áp dụng cho trẻ em lẫn người lớn, cha mẹ của chúng. Sau khi trẻ em làm bài tập, học bài xong, những người trong gia đình mới được xem TV hay nghe nhạc. Và nhiều phương châm khác.

Buổi chiều, tôi đưa mấy cuốn phim Video mới mượn cho hai đứa nhỏ để chúng xem vì chúng đã làm xong bài tập và học bài xong. Những cuốn băng này nằm trong truyện phim chương, loại trường thiên, “Lục chỉ cầm ma” gồm 13 tập. Những phim chương thông thường gồm từ 10 tập trở lên, có phim gồm đến 30 tập !

Những phim này đa số sản xuất tại Hồng Kông, chuyển âm tiếng Việt Nam. Xem những phim này chỉ đơn thuần để giải trí thôi, chớ tôi ngại vấn đề “tiếng VN” của loại phim này lắm. Văn phạm, cú pháp, hay giọng nói, v.v...nhiều khi theo lối Trung hoa !

Tôi ngại bọn trẻ xem nhiều phim loại này, một ngày nào đó chúng sẽ “nói ngọng” hết tron !!

Riêng tôi, tôi năm nghe những cuốn băng cassette, tân nhạc hay cổ nhạc, đã sản xuất trước năm 1975, nay được phát hành lại. Dân chúng vùng Nam California được dịp tiếp xúc với nhiều phương tiện truyền thông tiếng VN. Trước kia, tôi ở North Carolina, muốn kiếm một quán ăn thuần túy Việt Nam hay một cuốn băng cassatette nhạc VN thật là khó khăn.

Tôi nghe nhạc trong phòng riêng trên lầu. Tiếng hát Khánh Ly, Thanh Thủy, v.v... vẫn ngọt ngào, truyền cảm. Tôi nghe đến những cuốn băng cổ nhạc, vẫn đầy đủ những tiếng hát ăn khách ngày trước như Thanh Nga, Lệ Thủy, Mỹ Châu, Bạch Tuyết, v.v...hay giọng nam như Thành Được, Hữu Phước, Dũng Thanh Lâm, v.v... Một Thanh Nga đã đi vào lòng đất mẹ, những Lệ Thủy, Bạch Tuyết,... đang chịu kiếp đọa đày ! Phải chăng “Hồng nhan bạc phận ?”

Tôi đang nghe tuồng “Kiếp nào có yêu nhau?”, tuồng thuật lại cuộc sống chiến đấu và tình cảm của hai dũng tướng (nam, nữ) Mông cổ trên đất Trung nguyên (sic). Sau khi quân Mông cổ chiếm được thành Diệp Châu, nữ tướng MC (Lệ Thủy) hỏi chiến hữu MC (Dũng thanh Lâm) :

—“Đại ca, chừng nào mình về lại quê hương ?” đáp :

—“Sớm chừng nào tốt chừng đó !”

Kết cuộc vở tuồng là LT đưa xác người yêu DTL về chôn ở quê hương Mông cổ ! !

Tiếng hát lệ Thủy vẫn cao vút, đầy tình cảm, làm tôi nhớ lại thời gian trước 75, những lúc tôi về thăm quê ngoại, Bà Rịa.

Những buổi trưa hè, nằm dưới mái hiên, tôi nghe văng vẳng tiếng hát Lệ Thủy từ bên kia nhà, cách nhau hai khoảng sân thật rộng. Tiếng hát LT, Mỹ Châu hợp với không gian, thời gian này. Tiếng hát Thanh Nga đậm ấm chỉ thích hợp với khung cảnh “Thính phòng” hay sân khấu đô thị.

Những năm ở Sài Gòn, tôi được dịp xem vở tuồng “Người vợ hai lần cưới” do tổng hợp tài danh cổ nhạc, trong đó có Thanh Nga, Bạch Tuyết, trình diễn tại rạp Cao đồng Hưng, Gia định. Ông cụ thân sinh tôi cùng ký giả Thanh Tâm và một số người khác, đứng ra tổ chức buổi hát này để gây quỹ Hậu phương yểm trợ Tiền tuyến.

Xem hát xong, sau đó tôi cứ nghĩ ngợi và buồn nhiều, mặc dầu tôi vẫn biết đó là một vở tuồng được đặt ra. Tuy nhiên, tôi nghĩ rằng, nếu ai (hay những ai) lâm vào hoàn cảnh tương tự, có phải họ sẽ đau khổ biết chừng nào ? !

Thật vậy, sau năm 1975, biết bao nhiêu cảnh “NV 2 lần cưới” hoặc gia đình ly tán đã xảy ra.

Phải chăng nhà soạn giả của vở tuồng này là một nhà tiên tri ? !

Trước khi tiếp tục đọc báo VN địa phương, tôi đã phải khất với bà xã là sáng mai tôi sẽ sửa soạn lại mảnh đất nhỏ sau nhà để bả làm vườn rau. Tôi đọc báo, đọc được một bài trả lời của nhà văn Lê văn Khoa, để đáp ứng một bài viết của nhà văn Bình Nguyên Lộc. BNL đã viết, đại khái nói rằng những ca sĩ Sài Gòn không ai có thể ca hay bằng những ca sĩ phe Cộng !

Nhà văn Bình Nguyên Lộc (tên thật là Tô văn Tuấn) là một trong những văn sĩ miền Nam nổi tiếng, đóng góp rất nhiều cho lịch sử văn học (VNCH) cận đại.

Với bài báo trên, phải chăng ông đã bị bọn CS tẩy não hay là ông đã đưa đon hoá mù để che mắt CS, nhằm mục tiêu nào đó ?

Sau 75, đã xảy ra biết bao nhiêu đon hoá mù này ! Những công nhân tiên tiến được CS đề cao, những bảo vệ viên cơ sở được bọn CS khen ngợi, hình ảnh tay cầm súng AK được đăng lên lịch của báo Sài gòn giải phóng, rốt cuộc những người này đã vượt biên ! Tôi cho rằng những vị này mới là những kịch sĩ tài ba, đã để lại tặng bọn CS những quả “hỏa mù” đau điếng ! !

Đã đọc hết những mục tin tức liên quan đến cộng đồng Việt Nam, trên báo VN địa phương, chiều nay chủ nhật, tôi tìm sách đọc để nghỉ ngơi cho hết những ngày cuối tuần, hầu ngày mai tiếp tục “đi cà”.

Sáng nay theo lời hứa, tôi đã dọn sạch đám cỏ sau nhà để bà xã trồng một số rau vì tiết trời đã vào xuân. Tôi kiếm được cuốn The Longest Day và đọc lại một vài đoạn.

Trước ngày 6-6, đài BBC đã phát thanh đoàn 2 của mật mã nhằm báo hiệu cho phe kháng chiến Pháp, còn hoạt động trên đất Pháp, để họ đồng thời gia tăng phá hoại những trục lộ giao thông, tiếp vận của quân đội Đức. Điệp khúc 2 này là câu thơ :

“Blesse mon coeur d'une langueur monotone”.

.Dân chúng Pháp mừng rỡ, đón nhận (kín đáo) tin tức này, vì tin tưởng rằng giải phóng đất nước đã cận kề ! !

Sau cuộc Đồng Minh đổ bộ lên bờ biển Normandie, từ ngày 6-6, sau đó trong một thời gian ngắn, nước Pháp đã được hoàn toàn giải phóng.

Bao giờ, “điệp khúc thứ hai”, nhằm giải phóng đất nước VN khỏi ách thống trị CS, được phát thanh hướng về VN

□ Cao Nguyên
Mùa Xuân 86, USA